

Georg Trakl

Grodek

Ediție bilingvă

Selecție și traducere din limba germană de
George State

EDITURA
ART

Cuprins

<i>Georg Trakl: O notă biografică</i>	5
An den Knaben Elis / Băiatului Elis	10/11
Zu Abend mein Herz / Spre seară, inima mea	14/15
In ein altes Stammbuch / Într-un vechi album	16/17
De profundis	18/19
Psalm	22/23
Rosenkranzlieder / Cântece de mătăanii	28/29
Abendlied / Cântec de seară	34/35
Nachtlied / Cântec de noapte	36/37
Helian	38/39
Kindheit / Copilărie	48/49
Unterwegs / Pe drum	50/51
Landschaft / Peisaj	54/55
Elis	56/57
Sebastian im Traum / Sebastian în vis	60/61
Im Frühling / În primăvară	66/67
Abend in Lans / Seară în Lans	68/69
Am Mönchsberg / Pe Mönchsberg	70/71
Kaspar Hauser Lied / Cântecul lui Kaspar Hauser	72/73

Nachts / Noaptea	76/77
Im Park / În parc	78/79
Ruh und Schweigen / Calm și tăcere	80/81
Anif	82/83
Untergang / Declin	86/87
An einen Frühverstorbenen / Unui mort de tânăr	88/89
Geistliche Dämmerung / Asfințit sacru	92/93
Verklärung / Transfigurare	94/95
Föhn	96/97
Karl Kraus	98/99
Passion / Pătimire	100/101
Siebengesang des Todes / Cântarea-nșeptită a morții	104/105
In Venedig / În Veneția	108/109
Die Sonne / Soarele	110/111
Gesang einer gefangenen Amsel / Cântarea unei mierle captive	112/113
Sommer / Vară	114/115
Jahr / An	116/117
Abendland / Occident	118/119
Frühling der Seele / Primăvara sufletului	124/125
Im Dunkel / În beznă	128/129
Gesang des Abgeschiedenen / Cântarea celui retras	130/131
In Hellbrunn / În Hellbrunn	134/135
Das Herz / Inima	136/137
Der Schlaf / Somnul	140/141

Das Gewitter / Vijelia	142/143
Der Abend / Seara	146/147
Die Nacht / Noaptea	148/149
Die Schwermut / Melancolia	152/153
Die Heimkehr / Întoarcerea acasă	156/157
Im Osten / În Est	160/161
Klage / Tânguire	162/163
Grodek	164/165

An den Knaben Elis

Elis, wenn die Amsel im schwarzen Wald ruft,
Dieses ist dein Untergang.
Deine Lippen trinken die Kühle des blauen Felsenquells.

Laß, wenn deine Stirne leise blutet
Uralte Legenden
Und dunkle Deutung des Vogelflugs.

Du aber gehst mit weichen Schritten in die Nacht,
Die voll purpurner Trauben hängt
Und du regst die Arme schöner im Blau.

Ein Dornenbusch tönt,
Wo deine mondenen Augen sind.
O, wie lange bist, Elis, du verstorben.

Dein Leib ist eine Hyazinthe,
In die ein Mönch die wächsernen Finger taucht.
Eine schwarze Höhle ist unser Schweigen,

Băiatului Elis

Elis, când mierla cheamă-n pădurea neagră,
Acesta-ți este declinul.
Buzele tale beau răcoarea izvorului albastru din stâncă.

Lasă, dacă fruntea îți sângerează încet
Legende străvechi
Și-nțelesul întunecat al zborului de păsări.

Tu însă treci cu pași firavi în noaptea
Ce-atârnă plină de ciorchini purpurii
Și brațele miști mai frumos în albastru.

Răsună o tufă de spini,
Unde sunt ochii tăi selenari.
O, ce mult este, Elis, de când ai murit.

Trupul tău e un hiacint
În care-un monah vâra degetele de ceară.
O peșteră neagră-i tăcerea noastră,

Daraus bisweilen ein sanftes Tier tritt
Und langsam die schweren Lider senkt.
Auf deine Schläfen tropft schwarzer Tau,

Das letzte Gold verfallener Sterne.

De unde pășește uneori un animal blând
Și coboară domol pleoapele grele.
Pe tâmpile tale picură rouă neagră,

Aurul ultim al stelelor năruite.

Zu Abend mein Herz

Am Abend hört man den Schrei der Fledermäuse.
Zwei Rappen springen auf der Wiese.
Der rote Ahorn rauscht.
Dem Wanderer erscheint die kleine Schenke am Weg.
Herrlich schmecken junger Wein und Nüsse.
Herrlich: betrunken zu taumeln in dämmernden Wald.
Durch schwarzes Geäst tönen schmerzliche Glocken.
Auf das Gesicht tropft Tau.

Spre seară, inima mea

Seara se-aude țipătul liliiecilor.

Doi murgi saltă pe pajiște.

Arțarul cel roșu foșnește.

Drumețului îi apare-nainte micul birt.

Splendid e gustul vinului nou și al nucilor.

Splendid: beat să te-mpleticești în pădurea-n crepuscul.

Prin rămurișul negru răsună clopote-ndurerate.

Rouă picură pe față.

In ein altes Stammbuch

Immer wieder kehrst du Melancholie,
O Sanftmut der einsamen Seele.
Zu Ende glüht ein goldener Tag.

Demutsvoll beugt sich dem Schmerz der Geduldige
Tönend von Wohllaut und weichem Wahnsinn.
Siehe! es dämmt schon.

Wieder kehrt die Nacht und klagt ein Sterbliches
Und es leidet ein anderes mit.

Schauernd unter herbstlichen Sternen
Neigt sich jährlich tiefer das Haupt.

Într-un vechi album

Neîncetat revii, melancolie,
O, blândețe a sufletului singur.
Spre sfârșit e văpaia unei zile de aur.

Plin de umilință se-nclină durerii cel care-ndură,
Răsunând de-armonie și demență duioasă.
Uite! amurgește de-acum.

Vine iar noaptea și se tânguie un muribund
Și pătimește un altul cu el.

Înfiorat sub stele-ntomnate,
Capul se pleacă an de an mai adânc.

De profundis

Es ist ein Stoppelfeld, in das ein schwarzer Regen fällt.
Es ist ein brauner Baum, der einsam dasteht.
Es ist ein Zischelwind, der leere Hütten umkreist.
Wie traurig dieser Abend.

Am Weiler vorbei
Sammelt die sanfte Waise noch spärliche Ähren ein.
Ihre Augen weiden rund und goldig in der Dämmerung
Und ihr Schoß harrt des himmlischen Bräutigams.

Bei der Heimkehr
Fanden die Hirten den süßen Leib
Verwest im Dornenbusch.

Ein Schatten bin ich ferne finsternen Dörfern.
Gottes Schweigen
Trank ich aus dem Brunnen des Hains.

Auf meine Stirne tritt kaltes Metall
Spinnen suchen mein Herz.
Es ist ein Licht, das in meinem Mund erlöscht.

De profundis

E o miriște pe care cade o ploaie neagră.
 E un copac brun care stă singur aici.
 E un vânt șuierător ce-mprejmuie colibele goale.
 Ce tristă-i seara aceasta.

La marginea cătunului,
 Orfana blândă mai adună câteva spice.
 Ochii ei se-ncântă rotunzi și aurii în asfințit
 Și pântecul ei e-n așteptarea mirelui ceresc.

La-ntoarcere,
 Păstorii-au găsit trupul cel delicat
 Putrezit în tufa de spini.

O umbră sunt eu, departe de satele sumbre.
 Tăcerea lui Dumnezeu
 Am băut-o din fântâna dumbrăvii.

Pe frunte mi se ivește metalul rece,
 Păianjenii îmi caută inima.
 E o lumină ce mi se stinge în gură.